

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csp/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200195
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8518200195.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: X. P., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, XXX XX X., korešpondenčná adresa: XXX XX Q. nad Z. XX, E. republika, v konaní o zaplatenie 1.720,95 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zaplatenie 1.380,- eur s prísl. **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi istinu 340,95 eur spolu s úrokom vo výške 48,12 eur, s úrokom z omeškania vo výške 0,81 eur,

s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne:

z nezaplátenej istiny vo výške 1.810,95 eur od 28.12.2017 do 4.1.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1750,95 eur od 5.1.2018 do 17.1.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1720,95 eur od 18.1.2018 do 20.2.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1690,95 eur od 21.2.2018 do 20.3.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1660,95 eur od 21.3.2018 do 13.4.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1630,95 eur od 14.4.2018 do 17.5.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1600,95 eur od 18.5.2018 do 15.6.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1570,95 eur od 16.6.2018 do 18.7.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1540,95 eur od 19.7.2018 do 16.8.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1510,95 eur od 17.8.2018 do 20.9.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1480,95 eur od 21.9.2018 do 15.10.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1450,95 eur od 16.10.2018 do 20.11.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1420,95 eur od 21.11.2018 do 17.12.2018,
z nezaplátenej istiny vo výške 1390,95 eur od 18.12.2018 do 18.11.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1360,95 eur od 19.1.2019 do 15.2.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1330,95 eur od 16.2.2019 do 19.3.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1300,95 eur od 20.3.2019 do 15.4.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1270,95 eur od 16.4.2019 do 22.5.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1240,95 eur od 23.5.2019 do 17.6.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1210,95 eur od 18.6.2019 do 22.7.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1180,95 eur od 23.7.2019 do 20.8.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1150,95 eur od 21.8.2019 do 18.9.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1120,95 eur od 19.9.2019 do 23.10.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1090,95 eur od 24.10.2019 do 21.11.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1060,95 eur od 22.11.2019 do 23.12.2019,
z nezaplátenej istiny vo výške 1030,95 eur od 24.12.2019 do 21.1.2020,
z nezaplátenej istiny vo výške 1000,95 eur od 22.1.2020 do 21.2.2020,
z nezaplátenej istiny vo výške 970,95 eur od 22.2.2020 do 23.3.2020,
z nezaplátenej istiny vo výške 940,95 eur od 24.3.2020 do 24.4.2020,

n nezaplatenej istiny vo výške 910,95 eur od 25.4.2020 do 25.5.2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 880,95 eur od 26.5.2020 do 19.6.2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 850,95 eur od 20.6.2020 do 21.7.2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 820,95 eur od 22.7.2020 do 24.8.2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 790,95 eur od 25.8.2020 do 18.9.2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 760,95 eur od 19.9.2020 do 20.10.2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 730,95 eur od 21.10.2020 do 20.11.2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 700,95 eur od 21.11.2020 do 17.12.2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 670,95 eur od 18.12.2020 do 21.1.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 640,95 eur od 22.1.2021 do 24.2.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 610,95 eur od 25.2.2021 do 22.3.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 580,95 eur od 23.3.2021 do 19.4.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 550,95 eur od 20.4.2021 do 19.5.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 520,95 eur od 20.5.2021 do 21.6.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 490,95 eur od 22.6.2021 do 19.7.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 460,95 eur od 20.7.2021 do 19.8.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 430,95 eur od 20.8.2021 do 16.9.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 400,95 eur od 17.9.2021 do 20.10.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 370,95 eur od 21.10.2021 do 22.11.2021,
z nezaplatenej istiny vo výške 340,95 eur od 23.11.2021 do zaplatenia,

nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 1,44 eur,

to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 8.2.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 1.720,95 eur a príslušenstvo tak, ako je to presne špecifikované v podanej žalobe.

2. V dôvodoch žaloby uviedol, že dňa 11.4.2016 uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.100,- eur. V zmysle bodu 1.1 zmluvy sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej aj „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky banky - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej aj „VOP“), teda niektoré náležitosti, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Po vyjadrení sa k náležitostiam zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na niektoré rozhodnutia slovenských a českých súdov a stanovisko NBS žalobca uviedol, že bonita žalovaného bola overená v súlade s § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej žalobca konštatoval, že žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splatiť do 20.3.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať splátky riadne a včas), preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti poskytnutého úveru dňa 27.12.2017 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 20.10.2017. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplateniu (dňa 27.12.2017) predstavovala 1.921,32 eur a pozostáva z istiny poskytnutého úveru vo výške 1.810,95 eur, úrokov 48,12 eur, úrokov z omeškania 0,81 eur, poplatkov 60,- eur, poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 1,44 eur. Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby uskutočnil úhrady spolu vo výške 90,- eur, o ktoré bol znížený dlh žalovaného.

3. Na potvrdenie svojich tvrdení žalobca pripojil k žalobe zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 0000000000300492 - Pôžička zo dňa 11.4.2016, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko a.s., Sadzobník poplatkov, I. časť - fyzické osoby, účinnosť od 01.01.2018, výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 27.12.2017, opakované upozornenie zo dňa 20.10.2017, adresované žalovanému, prehľad splácania - do predčasného zosplatnenia, prehľad splácania - po predčasnom zosplatnení, stav omeškaných splátok na úvere, prepočet zmluvných úrokov a prepočet úrokov z omeškania.

4. Žalovanému bola žaloba spolu s prílohami a s výzvou na vyjadrenie v lehote 15 dní odo dňa doručenia zásielky doručená dňa 29.3.2018. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 7.5.2019. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že predmetný úver riadne uhrádzal a splácal, až na určité splátky v roku 2017, keď pár mesiacov úver neplatil a predložil súdu doklady o ďalších platbách, ktoré realizoval v decembri 2018 až v marci 2019. Ďalej uviedol, že aktuálne nemá pri sebe ďalšie dôkazy o realizovaných platbách, avšak môže ísť do banky a tieto údaje si vyžiadať. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom realizovania ďalšieho dokazovania.

6. Následne žalobca, s poukazom na ďalšie platby realizované žalovaným po podaní žaloby, zaslal súdu viaceré čiastočné späťvzatia žaloby, v zmysle ktorých

- podaním zo dňa 27.5.2019 vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 480,- eur s prísl. (č.l. 83),
- podaním zo dňa 14.1.2020 vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 210,- eur s prísl. (č.l. 93),
- podaním zo dňa 23.1.2020 vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 30,- eur s prísl. (č.l. 101),
- podaním zo dňa 27.4.2020 vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 90,- eur s prísl. (č.l. 116),
- podaním zo dňa 2.2.2021 vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 270,- eur s prísl. (č.l. 144),
- podaním zo dňa 2.11.2021 vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 270,- eur s prísl. (č.l. 163),
- podaním zo dňa 29.11.2021 vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 30,- eur s prísl. (č.l. 185).

7. Súd zaslal čiastočné späťvzatia žalovanému s tým, aby oznámil súdu, či s čiastočnými späťvzatiami žaloby súhlasí. Žalovaný na výzvy súdu nereagoval.

8. Následne súd nariadil pojednávanie na deň 16.12.2021. Na pojednávanie sa nedostavila žiadna zo sporových strán. Žalobca podaním zo dňa 5.11.2021 ospravedlnil svoju neúčasť na tomto pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a tiež z dôvodu hospodárnosti konania s úmyslom predísť navyšovaniu trov konania. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 22.11.2021 oznámil súdu, že sa nemôže dostať na pojednávanie kvôli COVID-19, keďže sa nachádza v Česku a že súhlasí s tým, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a po ich vyhodnotení zistil tento skutkový stav:

10. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 11.4.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 0000000000300492 - Pôžička, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.100,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 29,72 eur, a to vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že splatnosť úveru je 8 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 22.04.2024. Úroková sadzba bola dohodnutá fixne vo výške 7,90 % ročne, celková čiastka, ktorú má žalovaný zaplatiť bola uvedená vo výške 2.853,12 eur. Žalovaný uhrádzal splátky v rôznych výškach. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia vyplýva, že žalovaný, do predčasného zosplatnenia úveru, uhradil žalobcovi celkovo sumu 517,69 eur.

11. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátok žalobca listom zo dňa 20.10.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 57,64 eur najneskôr do 25.10.2017. Zároveň ho poučil o možnosti uplatniť svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a žiadať o zaplatenie celého dlhu naraz. Keďže žalovaný nevykonal úhradu dlžných splátok, žalobca listom zo dňa 27.12.2017 oznámil žalovanému svoje rozhodnutie o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 1.921,32 eur s príslušenstvom najneskôr do 6.1.2018. Žalovaný dlh v stanovenej lehote nezaplatil. Následne však žalovaný, po predčasnom zosplatnení úveru žalobcom, t.j. po 27.12.2017,

aj v priebehu tohto súdneho konania, realizoval v podstate pravidelne ďalšie splátky úveru v sumách 30,- mesačne, na čo reagoval žalobca čiastočnými späťvzatiami žaloby zo dňa 27.5.2019, 14.1.2020, 23.1.2020, 27.4.2020, 2.2.2021, 2.11.2021 a 29.11.2021.

12. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Vzhľadom na čiastočné späťvzatia žaloby zo strany žalobcu v priebehu konania po čiastočných úhradách dlhu od žalovaného súd v súlade s § 144 a 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 1.380,- eur zastavil.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj „ObZ“), sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 503 ods. 1 prvá veta ObZ účinného v čase uzavretia zmluvy, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

18. Podľa § 503 ods. 2 ObZ účinného v čase uzavretia zmluvy, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

19. Podľa § 503 ods. 3 ObZ účinného v čase uzavretia zmluvy, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

20. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd dospel k tomuto právnomu záveru:

30. Je nepochybné, že uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 11.4.2016 došlo medzi žalobcom a žalovaným k vzniku spotrebiteľského úverového vzťahu (žalobca vystupoval pri uzatvorení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný vystupoval ako fyzická osoba uspokojujúca svoje potreby, teda ako spotrebiteľ), pričom je nesporné, že žalovaný záväzok z tohto úverového vzťahu neplnil tak, ako to bolo medzi stranami zmluvne dohodnuté. Súd mal za to, že úverový vzťah spĺňa náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a k vyhláseniu úveru za predčasne splatný došlo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

31. Následne súd pristúpil k posúdeniu dôvodnosti nároku žalobcu. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.100,- eur. Po odpočítaní súm započítaných na istinu v celkovej výške 1.380,- eur (v ktorej časti bolo konanie zastavené) ostáva dlžná istina vo výške 340,95 eur. Túto sumu je žalovaný povinný žalobcovi vrátiť. Zároveň je povinný uhradiť žalobcovi aj úrok z úveru (vo výške 7,90 % ročne), a to do času zosplatenia úveru, t.j. do 27.12.2017, ktorý bol vyčíslený na 48,12 eur. Žalovaný neuhradil žalobcovi dlh, ktorý bol povinný vrátiť, preto sa dostal do omeškania so splnením svojho dlhu. Keďže ide o peňažný dlh, žalobcovi vznikol nárok požadovať aj úrok z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. účinným od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 28.12.2017 bola 0,00 %, teda žalobca má právo požadovať úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania v zákonnej výške, preto mu ho súd ako priznal tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku, teda jednak z úroku z omeškania do zosplatenia, ktorý bol vyčíslený na 0,81 eur, jednak z úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny od zosplatenia úveru, t.j. od 28.12.2017 do zaplatenia tak, ako je to presne špecifikované vo výroku tohto rozsudku. V tejto časti súd žalobe vyhovel.

32. Súd nepriznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 48,12 eur od 28.12.2017 do zaplatenia - čo sú vypočítané úroky z úveru. Podľa názoru súdu, pokiaľ si žalobca uplatnil úroky z úrokov, ide o neprípustnosť úročenia zmluvných úrokov úrokmi z omeškania, tzv. anatocizmus. Právo požadovať od dlžníka úroky z omeškania z príslušenstva veriteľ nemá, a ani Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, oba právne predpisy nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tento právny záver vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR napr. sp. zn. 29Cdo/31/2012, 29Odo/689/2006, 35Obdo/101/2002, z ktorých rozhodnutí vyplýva, že „Dohoda o platení úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom“.

33. Ďalej súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná ani v časti, v ktorej sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata zmluvného úroku vo výške 7,90 % ročne z nezaplata istiny 1.810,95 od 28.12.2017 do zaplata, a to z nasledovných dôvodov. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov však musí byť zaplata najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca, ako veriteľ preto nemôže oprávnene požadovať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. Po vyhlásení celého úveru za splatný dňa 27.12.2017 sa istina úveru ďalej zmluvne neúročí, žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za používanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti. Žalobca poskytuje zmluvné finančné prostriedky žalovanému iba po dobu splatnosti úverovej zmluvy, po vyhlásení splatnosti požaduje peňažné prostriedky vrátiť v poskytnutej výške, teda nie je oprávnený požadovať od žalovaného aj zmluvne dohodnuté úroky, ale iba úroky z omeškania. Dohoda účastníkov umožňujúca úročenie pohľadávky po vyhlásení celého úveru za splatný je pre rozpor s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Aj z ustálenej súdnej praxe (príkladmo uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo143/98, Krajský súd v Prešove zo dňa 30.6.2015 sp. zn. 6Co/190/2014) vyplýva, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok), od splatnosti, ak je dlžník v omeškani, musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Nič to však nemení na situácii, že pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca) pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru.

34. V súvislosti s riešením otázky možného súbehu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania poukazuje prvoinštančný súd na najnovšie právne závery vyslovené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 20CoCsp/10/2020, v obdobnej sporovej veci toho istého žalobcu, v ktorej veci odvolací súd predtým, než v predmetnej veci rozhodol, konanie prerušil podľa § 162 ods. 1 písm. c/ CSP a Súdnemu dvoru EÚ predložil tam formulované otázky, na ktoré Súdny dvor rozsudkom súdneho dvora (siedma komora z 10.06.2021 vo veci C-192/20) rozhodol tak, že:

„A : S výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, sa má smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať v tom zmysle, že nie je uplatniteľná na vnútroštátne ustanovenia, podľa ktorých spotrebiteľ, ktorý uzavrel s predajcom alebo dodávateľom zmluvu o úvere, nemôže byť povinný na základe ustanovení tejto zmluvy v prípade predčasného zosplatenia úveru platiť predajcovi alebo dodávateľovi bežné úroky za obdobie od rozhodnutia o tomto zosplatení až do skutočného splatenia požičanej sumy, pokiaľ zaplata úrokov z omeškania a iných zmluvných pokút splatných podľa uvedenej zmluvy umožňuje kompenzáciu skutočnej škody, ktorú predajca alebo dodávateľ utrpel.“

V odôvodnení rozsudku Súdny dvor Európskej únie okrem iného uviedol v bodoch:

„36 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania však tiež vyplýva, že zmluva o úvere, o ktorú ide vo veci samej, obsahuje podmienku, ktorá ukladá dotknutému spotrebiteľovi, aby v prípade predčasného zosplatenia tejto zmluvy zaplatal predajcovi alebo dodávateľovi tak úroky z omeškania, ako aj bežné úroky za obdobie od rozhodnutia o tomto zosplatení až do skutočného splatenia požičanej sumy. Takýto súbeh úrokov bol podľa spoločnosti Prima banka Slovensko povolený Súdnym dvorom v rozsudku Banco Santander a Escobedo Cortés. Podľa tohto účastníka konania vo veci samej Súdny dvor v tomto rozsudku definoval účel bežných úrokov ako protihodnotu za použitie finančných prostriedkov až do ich splatenia. Keďže spotrebiteľ dané prostriedky takto použil, mal by z tohto dôvodu platiť aj bežné úroky. Za týchto podmienok má vnútroštátny súd pochybnosti o zlučiteľnosti vnútroštátnej právnej úpravy dotknutej vo veci samej, ktorá neumožňuje kumuláciu úrokov z omeškania a bežných úrokov, s uvedeným rozsudkom.

37 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, sa vnútroštátny súd okrem iného pýtal na to, či ustanovenia smernice 93/13 bránia vnútroštátnej judikatúre, podľa ktorej dôsledok nekalej povahy jednostranne stanovenej podmienky zmluvy o úvere uzavretej so spotrebiteľom, ktorá stanovuje sadzbu úrokov z omeškania, spočíva v celkovom zrušení týchto úrokov, pričom bežné úroky stanovené v tejto zmluve naďalej plynú.

38 Súdny dvor v bode 75 rozsudku vo veci Banco Santander a Escobedo Cortés osobitne pripomenul, že smernica 93/13 nevyžaduje, aby vnútroštátny súd neuplatnil, okrem podmienky vyhlásenej za nekalú, podmienky, ktoré neboli kvalifikované ako nekalé.

39 Okrem toho Súdny dvor v bode 76 tohto rozsudku spresnil, že z tejto smernice nevyplýva, že neuplatnenie alebo zrušenie podmienky zmluvy o úvere stanovujúcej sadzbu úrokov z omeškania z dôvodu jej nekalej povahy by malo tiež viesť k neuplatneniu alebo zrušeniu podmienky tejto zmluvy stanovujúcej sadzbu bežných úrokov, a to o to viac, že tieto rozdielne podmienky musia byť jasne odlíšené. Súdny dvor v tejto súvislosti uviedol, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinností, a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku. V uvedenom bode Súdny dvor poznamenal, že bežné úroky majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej splatenia.

40 Súdny dvor toto riešenie založil na celi sledovanom smernicou 93/13, ktorým je ochrana spotrebiteľa a nastolenie rovnováhy medzi zmluvnými stranami vylúčením uplatnenia podmienok považovaných za nekalé, pričom sa má v zásade zachovať platnosť iných podmienok predmetnej zmluvy (rozsudok Banco Santander a Escobedo Cortés, bod 75).

41 V dôsledku toho z rozsudku Banco Santander a Escobedo Cortés nevyplýva, na rozdiel od toho, čo zrejme naznačuje Prima banka Slovensko, že ustanovenia smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá neumožňuje predajcovi alebo dodávateľovi, ktorý uzavrel zmluvu o úvere so spotrebiteľom, požadovať v prípade predčasného zosplatenia tohto úveru a na základe ustanovení tejto zmluvy, aby boli okrem úrokov z omeškania zaplatené aj bežné úroky za obdobie od rozhodnutia o tomto zosplatení až do úplného splatenia požičanej sumy.“

35. So zreteľom na výsledky prejudiciálneho konania sa odvolací súd v predmetnej veci sp. zn. 20CoCsp/10/2020 v súlade s ust. § 393 ods. 3 CSP odklonil od rozhodnutia č. 5 uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 1/2021, ktoré nezohľadňovalo výsledok prejudiciálneho konania v tejto veci a zotrval na názore o právnej nemožnosti kumulácie úrokov s úrokmi z omeškania. (porov. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoCsp/10/2020 zo dňa 26.8.2021).

36. S poukazom uvedené je aj prvoinštančný súd v prejednávanej veci presvedčený, že vzhľadom na výsledok prejudiciálneho konania vo veci Súdneho dvora EÚ C-192/20 zo dňa 10.6.2021 a právne závery vyslovené v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoCsp/10/2020 zo dňa 26.8.2021, má veriteľ podľa slovenského práva proti dlžníkovi, po zosplatení úveru, právo len na úroky z omeškania, ktorých výšku stanovuje vláda svojim nariadením podľa stavu ekonomiky.

37. Ak však veriteľovi vznikla škoda, ktorá je vyššia ako úroky z omeškania, veriteľ má právo aj na náhradu škody. Ak vznikla veriteľovi škoda, veriteľove právo na náhradu škody zákon neobmedzuje.

38. Jediným obmedzením je limit skutočnej škody. Zákon však prikazuje od škody odpočítať úroky z omeškania, ktoré plnia funkciu minimálnej paušálnej náhrady škody, no vlastnosť paušálu (úrokov z omeškania) je tolerovaná tým, že inštitút úrokov z omeškania súčasne plní aj funkciu sankcie.

39. Veriteľ má možnosť využiť aj ďalšie sankcie, akou je napríklad zmluvná pokuta, no ak všetky sankcie dosiahnu výšku samotnej istiny pohľadávky, tak následne má veriteľ už len právo na úroky z omeškania.

40. Zákonná úprava teda priznáva veriteľom úplné odškodnenie za ujmu, ktorá im vznikla tým, že spotrebiteľ porušil zmluvu. Zákonná úprava reguluje takýto režim voči všetkým veriteľom peňažných pohľadávok, napríklad zo zmlúv o dielo, zmlúv o nájme a rovnako aj zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere a iných. Občiansky zákonník pri úrokoch z omeškania nijako nezvýhodňuje banky a iných obchodníkov s úvermi oproti iným majiteľom peňažných pohľadávok.

41. Súd poznamenáva, že práva veriteľa na úroky z omeškania veriteľovi patria zo zákona, a teda aj v prípade, ak by neboli dohodnuté. Zákon teda garantuje pri omeškaní spotrebiteľa veriteľovi

úplnú náhradu škody, no súčasne v spotrebiteľských veciach zakazuje zmluvou zhoršenie právneho postavenia spotrebiteľov.

42. Zákon zakazuje, aby sa zmluvou zhoršilo postavenie spotrebiteľa oproti právnemu stavu podľa Občianskeho zákonníka (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

43. Nemali by byť pochybnosti o tom, že popri zákonom stanovenom sankčnom mechanizme, ktorý predpokladá úplné odškodnenie ujmy veriteľa, je ďalšia záťaž, a to zmluvnými úrokmi (kumulácia úrokov) záťažou už nad rámec zákona a zhoršuje postavenie spotrebiteľa oproti zákonnému stavu, čo je zakázané v § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

44. Ak by sa nebral zreteľ na slovenskú právnu úpravu a vychádzalo by sa len z povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania, nastáva z pohľadu platného práva pre spotrebiteľa krajne nespravodlivá situácia. Veriteľ by totiž po tom, ako jednostranne vyvolal default, mal zachované nielen všetky práva zo zmluvy vrátane úrokov, ale by si mohol pripočítať k úrokom aj úroky z omeškania, iné sankcie a tiež príležitosť na náhradu škody. Na druhej strane by spotrebiteľ nemal zo zmluvných benefitov zachovaných žiadnu výhodu. Pomer zachovaných príležitostí zo zmluvy by teda po defaulte bol 100:0 v neprospech spotrebiteľa a veriteľ k svojim „100“ by mal plus výhody plynúce zo zákonného sankčného a reparačného mechanizmu.

45. Každý veriteľ pohľadávky, ktorá má vlastnosť, že je finančná, má voči spotrebiteľovi po vzniku omeškania právo na úroky z omeškania, ktoré zákon limituje. Nie teda právo na úroky, ktoré sú cenou za poskytnutie peňazí za ich užívanie počas zmluvou aprobovaného obdobia a to je obdobie do splatnosti. Kým do splatnosti ide o stav v súlade so zmluvou a ktorému zodpovedajú zmluvné úroky, tak stav omeškania po splatnosti je stavom porušenia práva spojený s nárokmi z porušenia práva, najmä so sankciami a reparáciou škody.

46. Slovenská právna úprava, teda ad. 1 neupravuje úroky za užívanie peňazí poskytnutých spotrebiteľovi po splatnosti, ale len úroky z omeškania plus iné sankcie plus náhrada škody a ad 2. zakazuje zmluvou zhoršenie zákonom regulovaného stavu pod ad. 1 (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

47. Navyše rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci (C-192/20) boli vyvrátené aj argumenty Banky o výklade rozsudku Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-96/16 a C-94/17 (že úroky patria až do vrátenia peňazí) v jej prospech.

48. Podľa § 519 Občianskeho zákonníka, právo veriteľa na náhradu škody spôsobenej omeškaním dlžníka nie je dotknuté; pri omeškaní s plnením peňažného dlhu možno však náhradu škody požadovať, len pokiaľ nie je krytá úrokmi z omeškania alebo poplatkom z omeškania.

49. Na úvod v bode 27 Súdny dvor upresnil, že z návrhu na začatie prejudiciálneho konania na jednej strane vyplýva, že podľa § 519 Občianskeho zákonníka má veriteľ v prípade omeškania so splácaním peňažného dlhu nárok na náhradu škody, ktorá z toho vyplýva, pokiaľ táto škoda nie je pokrytá úrokmi z omeškania, ktorých výška je v súvislosti so zmluvami o spotrebiteľskom úvere podľa § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 obmedzená.

50. Zhrňujúc uvedené je potrebné vo svetle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-192/20 zo dňa 10.6.2021 konštatovať, že:

Pokiaľ právna úprava v ustanovení § 519 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi požadovať náhradu škody, tak v zásade po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľ nemá právo na dohodnutý úrok z istiny.

51. Inak povedané, po defaulte úveru zo strany veriteľa kumulácia dohodnutého úroku s úrokom z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka je vylúčená.

52. S poukazom na vyššie vysvetlené dôvody má súd za to, že ak žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 27.12.2017, vzniká mu právo na vrátenie poskytnutej istiny úveru,

kapitalizovaných úrokov účtovaných podľa zmluvy do dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po splatnosti úveru už len na zákonné úroky z omeškania.

53. Na základe uvedeného súd (po zastavení konania v časti, v ktorej žalobca zobral žalobu späť) vyhovel žalobe v časti žalobcom požadovaného zaplatenia nesplatennej časti istiny úveru vo výške 340,95 eur, kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 48,12 eur, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 0,81 eur. Zároveň súd vyhovel žalobe v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne tak, ako je to presne špecifikované v enunciiate tohto rozsudku a v časti požadovaného zaplatenia poplatku za poistenie vo výške 1,44 eur.

54. V prevyšujúcej časti (úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 48,12 eur od 28.12.2017 do zaplatenia) a úrok 7,90 % ročne (zmluvný úrok po predčasnom zosplatení úveru) žalobu zamietol ako nedôvodnú.

O trovách konania súd rozhodol takto:

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 CSP a žalobcovi, ktorý bol, čo do istiny uplatneného nároku úspešný v plnom rozsahu, neúspešný bol len v nepatrnej časti (úrok z omeškania z nezaplatených úrokov vo výške 48,12 eur a zmluvný úrok po predčasnom zosplatení úveru), priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

60. O výške náhrady trov konania bude v zmysle ustanovenia § 262 CSP rozhodnutí samostatným rozhodnutím súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.